

Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu
ul. Gagarina 11, 87-100 Toruń
Wydział Sztuk Pięknych
Rada Naukowa Dyscypliny Nauki o Sztuce
za pośrednictwem:
Rady Doskonałości Naukowej
pl. Defilad 1
00-901 Warszawa
(Pałac Kultury i Nauki, p. XXIV, pok. 2401)

Sebastian Dudzik
Katedra Historii Sztuki i Kultury
Wydział Sztuk Pięknych
Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu

Wniosek

z dnia 10.11.2022

o przeprowadzenie postępowania w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauki humanistyczne w dyscyplinie¹ nauki o sztuce

Określenie osiągnięcia naukowego będącego podstawą ubiegania się o nadanie stopnia doktora habilitowanego

Monografia naukowa: ***Język procesu we współczesnej grafice polskiej***, Wydawnictwo Naukowe UMK, Toruń 2022

Wniosuję – na podstawie art. 221 ust. 10 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2021 r. poz. 478 zm.) – aby komisja habilitacyjna podejmowała uchwałę w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego w głosowaniu **tajnym/jawnym**^{*2}

Zostałem poinformowany, że:

Administratorem w odniesieniu do danych osobowych pozyskanych w ramach postępowania w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego jest Przewodniczący Rady Doskonałości Naukowej z siedzibą w Warszawie (pl. Defilad 1, XXIV piętro, 00-901 Warszawa).

Kontakt za pośrednictwem e-mail: kancelaria@rdn.gov.pl, tel. 22 656 60 98 lub w siedzibie organu. Dane osobowe będą przetwarzane w oparciu o przesłankę wskazaną w art. 6 ust. 1 lit. c) Rozporządzenia UE 2016/679 z dnia z dnia 27 kwietnia 2016 r. w związku z art. 220 - 221 oraz art.

232 – 240 ustawy z dnia 20 lipca 2018 roku - Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, w celu przeprowadzenie postępowania o nadanie stopnia doktora habilitowanego oraz realizacji praw i obowiązków oraz środków odwoławczych przewidzianych w tym postępowaniu.

Szczegółowa informacja na temat przetwarzania danych osobowych w postępowaniu dostępna jest na stronie www.rdn.gov.pl/klauzula-informacyjna-rodo.html

.....
(podpis wnioskodawcy)

¹ Klasyfikacja dziedzin i dyscyplin wg. rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 20 września 2018 r. w sprawie dziedzin nauki i dyscyplin naukowych oraz dyscyplin w zakresie sztuki (Dz. U. z 2018 r. poz. 1818).

² * Niepotrzebne skreślić.

Załączniki:

1. Odpis dyplomu doktora nauk humanistycznych w zakresie historii – historii sztuki
2. Dane wnioskodawcy
3. Autoreferat
4. Wykaz osiągnięć naukowych i artystycznych
5. Bibliometryczny wykaz publikacji
6. Zestawienie prowadzonych licencjatów
7. Zestawienie cytowań

Autoreferat

1. Sebastian Janusz Dudzik

2. Posiadane dyplomy, stopnie naukowe lub artystyczne – z podaniem podmiotu nadającego stopień, roku ich uzyskania oraz tytułu rozprawy doktorskiej.

- 13.XI. 2006 - stopień doktora nauk humanistycznych w zakresie historii-historii sztuki na Wydziale Nauk Historycznych im. Adama Mickiewicza w Poznaniu na podstawie dysertacji *Kultura dworu biskupiego i mecenat artystyczny biskupa Hieronima Rozrażewskiego (1546-1600)* [promotor: prof. dr hab. Zygmunt Ważbiński].
- 26.VI.1998 – tytuł magistra ochrony dóbr kultury uzyskany w Instytucie Zabytkoznawstwa i Konserwatorstwa Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu (praca pt. „*Mszaly biskupa Hieronima Rozrażewskiego jako świadectwo osobowości fundatora oraz lokalnej tradycji w kościele potrydenckim*” (1546-1600) [promotor: prof. dr hab. Zygmunt Ważbiński].

3. Informacja o dotychczasowym zatrudnieniu w jednostkach naukowych lub artystycznych.

- II 2007 do dzisiaj: Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu, Katedra Historii Sztuki i Kultury, adiunkt
- II 1999 – II 2007: Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu; Katedra Historii Sztuki i Kultury, asystent
- w latach 2011-2020: Uniwersytet Artystyczny w Poznaniu, Wydział Grafiki i Komunikacji Wizualnej (umowa o dzieło)

4. Omówienie osiągnięć, o których mowa w art. 219 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2021 r. poz. 478 z późn. zm.).

Sebastian Dudzik, *Język procesu we współczesnej grafice polskiej*, Toruń, Wydawnictwo Naukowe UMK 2022, ss. 442 ISBN 978-83-231-4860-9

Rozprawa poświęcona współczesnej grafice polskiej jest pokłosiem blisko trzech dekad fascynacji i zawodowego zainteresowania grafiką artystyczną oraz relacjami między jej procesowymi i materiałowymi realiami a funkcją oraz artystycznym wydźwiękiem. Myśl o jej powstaniu kształtowała się latami, wraz z coraz większym moim, zaangażowaniem zarówno

w badania nad grafiką, jak i stymulowanie jej rozwoju oraz szeroką popularyzację. Można powiedzieć, że wiedza budowana była na dwóch komplementarnych płaszczyznach. Z jednej strony była to szeroko zakrojona kwerenda, która obejmowała zarówno ośrodki muzealne i galeryjne gromadzące zbiory rodzimej twórczości graficznej, szerokie rozpoznanie pracy i historii funkcjonujących w naszym kraju ośrodków graficznych (głównie środowiska akademickie) i pracowni poszczególnych artystów, jak i rozpoznanie historycznego, a przede wszystkim współczesnego piśmiennictwa o sztuce graficznej tworzonego zarówno z perspektywy badaczy, jak i praktyków oraz teoretyków grafiki. Z drugiej strony niezwykle cenne okazało się bezpośrednie zaangażowanie w życie działalność artystyczną w obszarze grafiki i szeroko pojętych nowych mediów. Niemalże znaczenie odegrała tu zdobywana latami wiedza praktyczna dotycząca różnych aspektów funkcjonowania warsztatu graficznego oraz bezpośrednie kontakty i współpraca z wieloma działającymi współcześnie artystami. Na budowanie tego typu doświadczeń złożyło się między innymi zaangażowanie w organizację cyklicznych imprez graficznych (Triennale Grafiki Polskiej, „Imprint” - Międzynarodowe Triennale Sztuk Graficznych im. Tadeusza Kulisiewicza w Warszawie, Międzynarodowe Triennale Grafiki „Kolor w grafice”) uczestnictwo w gremiach jurorskich szeregu konkursów graficznych; realizacja projektów kuratorskich i współpraca przy realizacji teoretyczno-praktycznych warsztatów dedykowanych sztuce graficznej. Suma tych doświadczeń uzmysłowiła mi jak mało rozpoznanym obszarem jest współczesna grafika artystyczna, a także jak wiedza w tym zakresie jest rozproszona i w istocie fragmentaryczna. Konstatacja ta zaskakuje, choćby w kontekście trwającej od lat żywej dyskusji o kształt i przyszłość grafiki w środowiskach twórców i organizatorów imprez graficznych. Od lat brakuje solidnego syntetycznego spojrzenia nie tylko na najnowszą sztukę graficzną w naszym kraju, ale także na istotne dla czasów obecnych dekady po drugiej wojnie światowej. Ostatnia tego typu inicjatywa miała miejsce ćwierć wieku temu i była tak naprawdę swego rodzaju autorskim, subiektywnym przeglądem aktualnych tendencji w polskiej sztuce graficznej (Richard Noyce, *Contemporary Graphic Art in Poland*, Craftsman House, Sydney 1997 ISBN 90-5703-48-16) Brakuje także odświeżonego spojrzenia na grafikę, pokazania i „opowiedzenia” jej z perspektywy poszerzającej rozumienie jej specyfiki i potencjału. W takim kontekście powstała koncepcja opisu współczesnej grafiki za pomocą jej procesowych atrybutów. Monografia w swych założeniach miała więc podwójny cel: uaktualnienie wiedzy o rodzimej grafice oraz przełamanie stereotypowego jej widzenia.

Głównym założeniem rozprawy jest nakreślenie obrazu współczesnej polskiej grafiki obserwowanej przez pryzmat działań wykraczających poza standardowe, tradycyjne wykorzystanie procesu. Nie znaczy to jednak, że uwaga skupiona została tu na realizacjach o charakterze peryferyjnym lub luźno wiązanych z praktyką graficzną. Duża część opisywanych w książce przypadków głęboko osadzona w warsztatowej tradycji, a ich twórcy często stanowią o sile i żywotności polskiej grafiki współczesnej. Ich niewątpliwą zasługą jest nieszablonowe myślenie o matrycowym medium, jego możliwościach oraz prawdziwych czy też pozornych ograniczeniach. Inną cechą wspólną działań wielu przywołanych w publikacji twórców jest rodzaj myślenia zadaniowego, który pozwala im wzmacniać sugestywność i wymowność swoich realizacji. Część z tych artystów, sięgając po narracyjny, czy też symboliczny potencjał elementów procesowych, wykazuje się ogromnym pragmatyzmem. Dąży do osiągnięcia celu jak najprostszą drogą, zdeterminowany jest uzyskać możliwie największej efektywności dla twórczego działania. Nie oznacza to jednak konformizmu, lecz raczej świadomą determinację. Zwrócenie się ku procesowi powiązane jest najczęściej z uzmysłowieniem sobie, że zwykle podążanie proceduralną ścieżką przestaje wystarczać. Paradoksalnie, najczęściej towarzyszy temu głębokie przekonanie o sile drzemiącej w naturze procesu graficznego. W prowadzonych od lat badaniach interesuje mnie zatem grafika mówiąca językiem procesu, zwrócona ku sobie, swej specyfice i poszukująca w tym obszarze rezerwarów dla wizualnego przekazu. Możemy mówić tu o dwóch różnych perspektywach widzenia badanego obszaru. Pierwsza zogniskowana jest na samym procesie rozumianym jako osadzony w czasie i miejscu zespół czynności oraz procedur (czasami przybierających wręcz rytualny charakter). W tym kontekście istotny będzie zarówno jego nadrzędny porządek i periodyzacja, jak i specyfika poszczególnych działań. Druga perspektywa rozpatruje charakterystyczne dla poszczególnych etapów procesu atrybuty. Nie tylko te materialne, ale także konceptualne, ideowe czy też wirtualne. W centrum uwagi znalazły się tu przede wszystkim matryca i odbitka/projekcja, a także towarzyszące ich powstaniu narzędzia. Oczywiście obie perspektywy krzyżują się ze sobą, czy wręcz wzajemnie nakładają. W niektórych wypadkach trudno jednoznacznie rozgraniczyć sfery ich oddziaływania. Doskonałym tego przykładem są świadomie uczytelniane przez twórców ślady narzędzia w tkance matrycy. Z jednej strony reprezentują one twórczy gest, jego osadzenie w czasie (element procesualny), z drugiej jednak odnosić się będą do materii matrycy i samego narzędzia, którego naturę będą ujawniać (np. kształtu ostrza). Można powiedzieć, że niektóre podziały mają tu charakter umowny, a separowanie wynikać będzie z

konieczności uczytelnienia omawianych właściwość, czy wprowadzanych w życie twórczych strategii.

Podobnie umowny charakter ma podział na poszczególne obszary zagadnieniowe, czyli zasadnicza delimitacja tekstu. Wiele opisywanych w tej książce realizacji należałoby zaliczyć jednocześnie do kilku zbiorów. Ich konkretne zaszeregowanie wynika zazwyczaj z dominacji jednego z wykorzystanych elementów procesowych lub siły jego oddziaływania na odbiór zawartych w realizacjach treści i znaczeń.

Tekst podzielony został na cztery zasadnicze części (rozdziały), z których dwie pierwsze w pewnym stopniu podążają tropem podnoszonego przez Dorotę Folgę-Januszewską graficznego podwójnego bytu¹. Zgodnie z tym pierwszy rozdział zatytułowany **Matryca w procesie. Zmiany statusu i różne poziomy obecności** poświęcony został jednemu z głównych atrybutów graficznego procesu, a także działaniom skupiającym się na jego formowaniu. Ogromne znaczenie ma tutaj zwornikowa rola matrycy w procesie graficznym. Jej istnienie (nie ważne materialne, czy ideowe) jest warunkiem *sine qua non* graficznego bytu. Jest ona naturalnym polem przetwarzania idei (pomysłu) w skodyfikowany język wizualnych znaków-ikon-obrazów. To w niej, czy też na niej, dokonuje się grafizacja obrazu, dzięki której możliwe jest jego powielenie. Wszystkie te elementy potencjalnie mogą zostać wykorzystane w budowaniu wizualnego przekazu. Pamiętać należy też, że matryca sama w sobie jest precyzyjnie zdefiniowanym bytem (fizycznym, ideowym bądź numerycznym) i jako taka jest zdolna sama przemawiać. Możemy zatem rozpatrywać ją w kategoriach jej własnej materialności, która będzie dążyła na różne sposoby do ujawnienia i przywołania przed widzem i widzieć w niej pole procesowych zmian oraz gestowych śladów, czy też wreszcie postrzegać ją jako konstrukt ideowy, zorganizowaną matrycę myślową. Rozważania w tym obszarze rozpoczyna krótka retrospektywa zmian zachodzących w polskiej grafice od połowy XX wieku, obserwowanych z perspektywy najbardziej popularnych i zarazem tradycyjnych materiałów wykorzystywanych do tworzenia matryc (drewno i metal). Okazuje się, że proces uświadamiania sobie specyfiki i właściwości matrycowej materii sprzyja stopniowemu ujawnianiu jej naturalnego obrazowego potencjału. Ten zaś, jak w przypadku drzeworytów *Segregacja i Integracja* autorstwa Heleny Krażowskiej-Knotowej, współtworzy zawarty w kompozycjach przekaz. Prowadzone niejako z „archeologicznej” perspektywy rozważania na temat dwóch opcji opracowania drewnianej, wypukłodrukowej matrycy - naskórkowej i

---

¹ D. Folga-Januszewska, *Podwójny byt grafiki w: Grafika współczesna – między unikatem a elektroniczną kopią: Referaty z sesji naukowej zorganizowanej w ramach programu Międzynarodowego Triennale Grafiki Kraków '97*, 28-31. Kraków: Międzynarodowe Triennale Grafiki w Krakowie, 1999 ..., s. 28-29.

rzeźbiarskiej - pozwalają zrozumieć jak ogromną wartość nie tylko w procesie twórczym, ale także w specyfice artystycznego przekazu odgrywa materia matrycowa oraz jej fizyczny kontakt z podłożem drukowym. Podążając dalej tym tropem musimy niechybnie skonfrontować się z realizacjami, w których matryca przestaje być li tylko procesowym komponentem i staje się pełnoprawnym artystycznym obiektem. Ujawnia się to w szeregu realizacji polskich twórców przynależących do różnych pokoleń, jak choćby: Antoniego Starczewskiego, Andrzeja Nowickiego, Andrzeja Bobrowskiego, Jarosława Sierka czy Michała Rygielskiego. Zmiana statusu matrycy ma kolosalne znaczenie dla postrzegania całej grafiki i pojęcia graficzności, zbliża też medium do realizacji rzeźbiarskich, czy nawet skomplikowanych, przestrzennych instalacji. Rozważanie grafiki przez pryzmat matrycy nie byłoby jednak pełne gdyby pozostawić poza polem zainteresowania działania lokujące się na przeciwległym biegunie – czyli dążące do dematerializacji atrybutów graficznego procesu. Materia ustępuje tutaj różnym poziomom idei – od wizji konceptualnej po technologiczną wirtualizację matrycy, czy wreszcie sprowadzenie jej do formy matematycznego kodu. O potencjale tego typu działań wiele powiedzieć może analiza szeregu realizacji artystów reprezentujących różne generacje, m. in.: Jana Pamuły, Jacka Tylickiego, Błażeja Ostoi-Lniskiego, Marka Glinkowskiego, czy Krzysztofa Kiwerskiego.

Zgodnie z przywołaną wcześniej perspektywą dwoistej natury grafiki drugi rozdział zatytułowany został **Druk i ślad. Drukowanie, matrycowanie oraz projekcja jako różne drogi ujawniania obrazu i** poświęcony jest działaniom i strategiom twórczym ogniskującym się na odbitce/projekcji i szeroko pojętym procesie drukowania. W tym rozdziale istotnym problemem jest konfrontowanie odbitki z możliwością powielania obrazu potencjałem przenoszenia go przenoszenia w różne, zazwyczaj odmienne w swej naturze środowiska. W obszarze tym lokuje się ogromny potencjał prowadzenia wizualnej (a zarazem symbolicznej) gry z widzem. Ujawnia się on choćby w eksponowaniu nieprzystawalności odbitki i matrycy, wariacyjności procesu odbijania wykorzystanej zarówno przy zewnętrznej, jak i wewnętrznej multiplikacji, czy wreszcie różnego rodzaju manipulowaniu matrycą przy procesie drukowania. Obserwując uważnie współczesną praktykę graficzną trudno nie dostrzec, że sama multiplikacja stała się dla wielu twórców niezwykle atrakcyjnym narzędziem obrazowym. Może być ona wykorzystywana niejako „zewnętrznie”, dając z pojedynczych matryc wariacyjne odbitki (np. Judyta Bernaś, Viola Tycz), jak i „wewnątrz”, w obrębie jednej kompozycji (np. Lucjan Mianowski, Andrzej Dudek Dürer, Tomasz Barczyk). Odrębne pole problemowe stanowi coraz bardziej powszechne zastępowanie tworzenia klasycznych, namacalnych odbitek graficznymi projekcjami oraz zwrócenie uwagi na performatywny

potencjał samego procesu drukowania. Przywołane w książce realizacje Grzegorza Banaszkiewicza, Mirosława Pawłowskiego, czy Darka i Filipa Gajewskich doskonale pokazują jak poprzez świadome wykorzystanie efemerycznej natury projekcji można wzmocnić siłę i sugestywność przekazu, a także ujawniać różne, nieoczywiste właściwości wizualnego postrzegania otaczającego nas świata. Zmienna w czasie projekcja może, jak w pracach Jarosława Skutnika, czy Małgorzaty Szandały, ujawniać także różnego rodzaju znaczeniowe i dwoistości poszczególnych „odbić” i powieleń, a także poszerzający znaczenia potencjał lustrzanej - matrycowej inwersji. Ujawnienie obrazowego potencjału efemerycznych odbić zwraca szczególną uwagę na performatywność samego procesu odbijania. Matrycowy ślad staje się tutaj jedynie elementem rozbudowanej gry znaczeń, jednocześnie niejako oddaje pole twórczemu gestowi, który wprowadza w „sferę” graficznego dzieła samego artystę i ludzkie ciało. Taką właśnie naturę mają działania Wincentego Dunikowskiego-Duniko, Janusza Kaczorowskiego, Andrzeja Nowickiego czy realizacje Zuzanny Dyrdy. Eksponowanie „tu” i „teraz” graficznego procesu sprawia że jawi się ona jako doświadczenie wielozmysłowe, w którym obok wzroku równie ważną rolę odgrywa choćby dotyk i słuch.

Trzecia część zatytułowana **Farba i podkład drukowy. Ciało i naskórek grafiki** wychodzi już poza definiowany przez Folgę-Januszewską binarny układ matrycy i odbitki. Poświęcona została wartościom często nieodpowiednio doszacowanym w analizie specyfiki graficznego medium. Zazwyczaj elementy te traktowane są jako przynależne drukowi i spełniać mają niejako rolę służebną wobec ujawnionego i powielonego obrazu. Rozpatrywanie ich w nieco sztucznym oderwaniu od bezpośrednich „drukowych” zależności pozwala lepiej rozpoznać ich rolę w formowaniu graficznego dzieła oraz ich własny potencjał symboliczny i narracyjny. Umożliwia zarazem zobaczenie w szeroko rozumianej farbie i drukowym podkładzie autonomicznej wartości współkreującej, a nawet determinującej wizualne rozwiązania. Jednym z podstawowych problemów rozpatrywanych w tym rozdziale jest tkankowość farby i jej wpływ na obrazowanie w grafice. Już we wczesnych pracach Jana Berdyszaka stanowiła ona istotną wartość (przełom lat pięćdziesiątych i sześćdziesiątych XX w.). Jeszcze większą wagę zyskała w tkankowo-fakturowych kompozycjach Haliny Chrostowskiej z lat siedemdziesiątych XX w. oraz współczesnych realizacjach Agnieszki Cieślińskiej-Kaweckiej i Sławomira Ćwieka. Komplementarną wartość do tkankowej natury farby stanowi sam podkład drukowy. Podobnie jak w opcji kierującej uwagę na materialną naturę i materiałowy potencjał matrycy, może on współtworzyć obrazowe struktury i wzbogacać narracyjną warstwę prac. Inwencja twórcza w tym aspekcie wydaje się nie mieć

granic. Wszystko, co przyjmie matrycowy ślad, może z powodzeniem zostać użyte w graficznej kreacji. Dowodzą tego choćby tworzone przez Marka Jaromskiego, czy Dorotę Jonkajtis ręcznie czerpane, autorskie papiery, gipsografie Andrzeja Kaliny, czy zadrukowywane przez Kamila Zaleskiego cukrowe bloki. We wszystkich pracach tych artystów przywołanych w książce materia podkładu drukowego wyraźnie symbolicznie „przemawia” do odbiorcy poprzez swą nietuzinkową naturę. W rozważaniach na temat drukowego podkładu niejako osobny wątek stanowią materiały transparentne, które z jednej strony pozwalają zacierać granicę między otoczeniem i graficznym obrazem, z drugiej naznaczają druki specyfiką nakładania się na siebie warstwowych obrazów, gry światła i cienia. Przedmiotem analizy stały się tu prace Jana Berdyszaka, Ewy Walawskiej, Zuzanny Janin, Agaty Budny-Ciszewskiej, Macieja Gąbki, Marty Czarneckiej-Tokarz oraz Aleksandry Owczarek.

Ostatni rozdział zatytułowany **Druk jako przystanek przed dalszą drogą. Tkankowe i komponentowe funkcje odbitki** poświęcony został omówieniu różnorodnych praktyk twórczych, które wyraźnie deprecjonują finalny status odbitki. W działaniach wielu współczesnych polskich grafików druk staje się jednym z etapów tworzenia artystycznej wypowiedzi, a odbitka z finalnego produktu zmienia się w komponent bardziej skomplikowanej strategii lub gry. W tej części artystyczne spoglądanie „do wewnątrz”, na procesowe znaczniki, wiąże się z przeciwstawnym mu wyjściem poza ustalone ramy i łączeniem doświadczeń graficznych z malarskimi, rysunkowymi czy rzeźbiarskimi. W tego typu realizacjach paradoksalnie ujawnia się siła komunikatywności i sugestywności języka graficznego. Jednocześnie uwypuklona zostaje jego odrębność na tle innych plastycznych dziedzin. Punktem wyjścia w tych rozważaniach jest tkankowe potraktowanie odbitek, które będzie często prowadzić do ich rozcłonkowania i wtórnego użycia fragmentów „graficznej tkanki”, czy nawet częściowej destrukcji. Takie strategie znajdziemy w twórczości Ewy Kuryluk, Jana Berdyszaka, Agnieszki Cieślińskiej-Kaweckiej, Krzysztofa Kuli, czy Janusza Jerzego Cywickiego. W ich pracach naruszenie sacrum odbitki otwiera nowe, ukryte wątki narracyjne i symboliczne, potrafi też uświadomić różnego rodzaju „nieoczywistości” oglądanego przez nas obrazu. Odbitka może być też traktowana jako komponent w tworzeniu rozbudowanych graficznych instalacji wchodzących często w skomplikowane interakcje z otaczającą je przestrzenią. Taki jej status znajdziemy w wielu realizacjach Tadeusza Gustawa Wiktora, Mariusza Pałki, Marka Glinkowskiego, Teodora Durskiego, czy Grzegorza Hańderka. Ostatnim problemem poruszonym w tym rozdziale jest wykorzystanie grafiki w działaniach poli-, multi- oraz transmedialnych. Przywołane zostały tu prace Izabelli

Gustowskiej, Andrzeja Bednarczyka, Pauliny Buźniak, Małgorzaty ET BER Warlikowskiej oraz Martyny Rzepeckiej. Siłą tych realizacji jest wykorzystanie różnego rodzaju powinowactwa, ale także różnic i napięć między poszczególnymi mediami.

Prezentowana w niniejszej książce perspektywa widzenia współczesnej grafiki poprzez skrzyżowanie wartości procesu twórczego i towarzyszących mu atrybutów oraz przekazu, jaki niesie ze sobą produkt finalny, w założeniu ma poszerzać nasze spojrzenie na grafikę i jednocześnie pozwolić na zobaczenie jej w kontekście różnych pozagraficznych sposobów i strategii współczesnej wizualnej kreacji. Pomysł, aby w taki sposób przedstawić współczesną polską grafikę, wynikał po części też z chęci przybliżenia jej specyfiki warsztatowej, przełamania dosyć powszechnego widzenia w niej jedynie skostniałego, anachronicznego zestawu procedur i przepisów. Przywołane w tej publikacji przykłady dowodzą, że proces twórczy i powiązane z nim warsztatowe arkana mogą stać się fascynującym polem prowadzenia eksperymentów z obrazem, mogą też być obszarem symbolicznej gry z widzem, wspierać wymyślony przez twórcę przekaz, a nawet budować nowe, zaskakujące znaczenia. Bliższe przyjrzenie się poszczególnym realizacjom pokazuje dobitnie, jak wielką wagę do procesu przywiązują sami artyści. Można wręcz powiedzieć, że zostali na swój sposób skażeni graficznym myśleniem, które warunkuje rozgrywanie przez nich twórczego działania obecnością matrycy i odbicia. Zwrócenie się ku procesowi jest więc wyrazem pogłębionej świadomości, próbą przełamania schematów i pozornych ograniczeń przy jednoczesnym respektowaniu osadzonego w tradycji doświadczenia graficznego. To swoiste „odczarowanie” procesu trwa od wielu lat i ma charakter indywidualny, często wynika też z osobistej potrzeby twórców i raczej nie wpisuje się w jakieś szersze nurty czy też mody. Paradoksalnie, często jednak doskonale oddaje zmiany zachodzące w świadomości społecznej, kulturowej czy wreszcie technologicznej. Osobisty rys kieruje nas ku drugiemu istotnemu powodowi, dla którego wyznaczona została taka, a nie inna perspektywa widzenia grafiki w tej książce. Jest ona poparta głębokim przekonaniem, że grafika jest sztuką, która potrafi doskonale i zarazem sugestywnie „przemawiać”, opowiadać o emocjach i przekazywać je. Co więcej, robi to jak najbardziej aktualnym i przyswajalnym dla powszechnego odbiorcy językiem. Wszystko zależy tu od artysty. Jeśli będzie chciał opowiedzieć świat lub siebie poprzez grafikę, nie musi się obawiać, że będzie to przekaz niezrozumiały. Włączenie w ową sferę komunikacji dzieła elementów procesu jest wyrazem poszukiwania najbardziej adekwatnego języka, sposobu przekazania myśli, emocji lub idei. Jest tak naprawdę kwintesencją twórczego działania, które wciąż na nowo poszukuje narzędzi i sposobów. Omawiane tu prace pokazują dobitnie, że ich twórcy traktują obszar grafiki i

przynależne mu procesowe elementy jako sferę wyboru, który umożliwi im osiągnięcie celu. Jak się okazuje, nie przeszkadza to wcale odwoływać się do jej tradycji i specyfiki warsztatowej. Wiele przytoczonych tu przykładów pokazuje, że nawet wyraźne wejście w przestrzeń inter-, multi- czy transmedialną wcale nie osłabia też cech właściwych graficznym elementom. Nieszablonowe traktowanie procesu i samej grafiki dowodzi tak naprawdę żywotności tej formy artystycznej ekspresji i dobrze rokuje na przyszłość. Różnorodność stosowanych rozwiązań, akcentowanie wybranych elementów procesowych udowadnia, że w twórczej przestrzeni jest miejsce dla bardzo różnych pomysłów na uprawianie grafiki, zarówno tych jak najbardziej tradycyjnych, jak i nowatorskich czy wręcz obrazoburczych.

5. Informacja o wykazywaniu się istotną aktywnością naukową albo artystyczną realizowaną w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury, w szczególności zagranicznej.

Praktykowana przeze mnie ścieżka naukowa od lat ma charakter wielotorowy, łączę bowiem wcześniejsze doświadczenia badacza sztuki i kultury nowożytnej z badaniami poświęconymi współczesnej sztuce oraz kulturze wizualnej. Na te obszary nakłada się także zainteresowanie wykorzystaniem nowych technologii w działaniach artystycznych i kulturze wizualnej oraz badanie związków między sztuką i nauką.

Prowadzone od czasów studiów badania nad sztuką i kulturą nowożytną, ze szczególnym uwzględnieniem mecenatu artystycznego i kultury przedmiotu przyniosły w 2006 roku dysertację *Kultura dworu biskupiego i mecenat artystyczny biskupa Hieronima Rozrażewskiego (1542-1600)*, która stała się podstawą wszczęcia procedury i nadania mi doktoratu z historii-historii sztuki na Uniwersytecie im Adama Mickiewicza w Poznaniu. Wiele rozpoczętych wówczas wątków badawczych zyskało kontynuację już po obronie doktoratu. Realizację części wyznaczonych umożliwiło mi uzyskane w 2009 roku stypendium Fundacji Lanckorońskich, w ramach którego przeprowadziłem miesięczną kwerendę w archiwach i bibliotekach Rzymu. Dotychczasowym pokłosiem nowożytniczych badań jest publikacja czterech artykułów dotyczących praktyki muzycznej nad dworze biskupim Hieronima Rozrażewskiego („Muzyka” 2007); atrybucji i kontekstu powstania rysunku *Procesja eucharystyczna* ze zbiorów Muzeum Zamku Królewskiego na Wawelu („Studia Waweliana” 2013); badaniom zespołu opraw wykonanych przez introligatora SS dla biskupa Hieronima Rozrażewskiego (*Introligatorzy i ich klienci* 2017); kontekstu powstania, związków z Polską i specyfiki doboru materiału ilustracyjnego książki *Theatrum urbium italicarum* Pietra Bertellego wydanego w Wenecji w 1599 roku („Archiwa Biblioteki i Muzea

Kościelne” 2018) [zestawienia publikacji i pełen opis bibliograficzny w ZAŁACZNIKU 5]. Aktualnie w przygotowaniu jest problematyka utraconych w XVIII wieku poloników – elementów wyposażenia kościelnego z rzymskiej świątyni Chiesa del Gesu oraz opracowanie dotyczące rekonstrukcji zbiorów i wyposażenia wnętrza rzymskiej siedziby kardynała Innico d'Avalos d'Aragona (1536-1600). Podstawą rozpoczęcia badań w obu tematach było odnalezienie w rzymskich archiwach i bibliotekach szeregu niepublikowanych dotąd dokumentów.

Jednym z najistotniejszych obszarów badawczych eksplorowanych przeze mnie w ostatnich latach jest problematyka związana z teorią i praktyką grafiki artystycznej, która przyniosła w 2022 roku publikację monografii przedłożonej tu jako wiodące osiągnięcie naukowe do uzyskania stopnia doktora habilitowanego z nauk o sztuce. Fascynacja grafiką artystyczną pojawiła się u mnie wiele lat przed podjęciem badań w tym zakresie. Przyniosła ona nie tylko wiedzę teoretyczną, ale także gruntowne rozpoznanie charakterystycznych dla grafiki technik, metod i narzędzi warsztatowych. Wiedza ta dziś stanowi nieoceniony fundament dla szeroko zakrojonych badań nad grafiką, tak w ujęciu historycznym, jak i współczesnym. Przygotowanie monografii poświęconej problematyce współczesnej grafiki polskiej poprzedził cały szereg wystąpień z referatami na konferencjach naukowych oraz publikacje kilkunastu artykułów problemowych dotyczących zarówno wybranych problematyki współczesnej praktyki graficznej oraz jej teoretycznej podbudowie, jak i twórczości poszczególnych artystów. Wymienić tu należy następujące publikacje: *Tożsamość grafiki – teoria i rzeczywistość* (2010); *Warsztat jako rzemieślnicza umiejętność, czy element tożsamości artystycznej w grafice? Uwagi na marginesie rozważań o nauczaniu grafiki*, (2010); *Horyzonty grafiki* (2012); *Twórcza autonomia powielania i odbijania. Zmiana statusu elementów graficznego procesu i wynikające z niej perturbacje w klasyfikowaniu i terminologii* (2014); *Wszechobecność matrycy* (2014); *Twarze i maski współczesnego druku płaskiego. Wprowadzenie historyczne* (2015); *Grafika jako narzędzie badawcze. Dwugłos o matrycy*[wraz z Markiem Glinkowskim], (2016); *Tożsamość na śmietniku – dwie narracje o wykluczeniu dzieci we współczesnej grafice* (2016); *Biegunowe strategie w procesie twórczym a filozofia sztuki Jana Berdyszaka* (2016); *W poszukiwaniu uniwersalnego języka sztuki. Współczesne tropy Uniwersum w polskiej sztuce abstrakcyjnej*. (2017); *(Nie)czytelności – kilka uwag na temat znaków i emocji we współczesnej grafice* (2017); *Drzeworytnicze klucze do sztuki Jerzego Piotrowicza* (2017); *Uwalnianie podmiotowości. Wybrane zagadnienia z badań nad twórczą eksploracją matrycy w grafice polskiej ostatnich kilku dekad* (2018); *Do czego potrzebna jest dziś grafika? 1. Proces upodmiotowienia matrycy i jego konsekwencje*

(2020) [vide ZAŁĄCZNIK 4 – bibliometryczny wykaz publikacji]. Duża część przywołanych tu tekstów dotyczy problemów identyfikacji i tożsamości graficznego medium we współczesnych czasach oraz relacji między warsztatem graficznym i zawarty w grafice przekazem.

W praktyce badawczej istotne jest dla mnie łączenie doświadczenia teoretycznego ze swoistym „dotykaniem” praktyki artystycznej poprzez pracę organizacyjną i popularyzatorską. Moje pierwsze poważne zaangażowanie w tym obszarze datuje się na rok 2006, kiedy zaproszony zostałem do współpracy przy przygotowaniu piątej edycji Międzynarodowego Triennale Kolor w Grafice (Toruń, Galeria Sztuki Wozownia). Pokłosiem jej było napisanie eseju wprowadzającego w problematykę i zakres przygotowywanej ekspozycji, opublikowanego w katalogu wystawy. Podobnie było w kolejnych edycjach imprezy (2009, 2012, 2015, 2018), w których oprócz przygotowania tekstu konsultowałem przygotowanie merytoryczne i dobór uczestników, a w 2009 roku podjąłem się zorganizowania towarzyszącej triennale sesji naukowej poświęconej zagadnieniu tożsamości i koloru w grafice. W 2011 roku zostałem zaproszony do kolegium organizacyjnego Międzynarodowego Triennale im. W. Kulisiewicza „Imprint” w Warszawie, a także do grona jury konkursowego imprezy. W dwóch kolejnych edycjach tej imprezy odpowiadałem za sprawy merytoryczne oraz przygotowanie tekstów do katalogów towarzyszących wystawie. W 2012 roku zaproszony zostałem również do współpracy przy organizacji Triennale Grafiki Polskiej w Katowicach organizowanego przez tamtejszą Akademię Sztuk Pięknych. Przez dwie edycje byłem członkiem jury konkursowego (2012; 2015), a także członkiem rady programowej triennale (2015, 2018). Pokłosiem działalności ostatnim z wymienionych gremiów było opracowanie ram programowych i organizacyjnych dziewiątej edycji konkursu (2015) oraz współtworzenie projektu cyfryzacji procesu rekrutacyjnego i budowy wirtualnego archiwum triennale. Wdrażanie projektu rozpoczęło się podczas X edycji konkursu, w 2018 roku. Oprócz tego byłem autorem dwóch tekstów do towarzyszących pokonkursowym wystawom (2012, 2015).

Osobny wątek w mojej eksploracji graficznego świata stanowi indywidualna współpraca z artystami. Jej namacalnym pokłosiem najczęściej jest przygotowanie tekstów krytycznych bądź esejów do katalogów wystaw. W ostatnich piętnastu latach współpracowałem między innymi z Tomaszem Barczykiem, Judytą Bernaś, Marcinem Białasem, Wojciechem Domagalskim, Teodorem Durskim, Zdzisławem Mackiewiczem, Krzysztofem Róziwiczem, Michałem Rygielskim, Jackiem Staszewskim, Krzysztofem Szymanowiczem, Andrzejem

Węclawskim, Waldemarem Węgrzynem, Markiem Zajko, Ewą Zawadzką oraz Kamilem Zaleskim (vide ZAŁĄCZNIK 5 – bibliometryczny wykaz publikacji).

Ukierunkowanie na sztukę współczesną oraz towarzyszące jej zagadnienia medium i materiału w pewnym momencie skrzyżowało się u mnie z pozaartystycznymi zainteresowaniami w obszarze nauk ścisłych (matematyka, fizyka) oraz z doświadczeniami multisensorycznymi (wielozmysłowe aspekty praktyki muzycznej). W efekcie w obszarze badań pojawiła się polska sztuka abstrakcyjna tworzona przez pokolenie artystów urodzonych w okresie międzywojnia. W 2008 roku narodził się pomysł projektu „Artysta i uniwersum”, który obejmować miał twórczość trzech wybitnych przedstawicieli w. w. pokolenia: Antoniego Starczewskiego, Jerzego Grabowskiego i Ryszarda Winiarskiego. Każdy z nich reprezentował własną, nieco odrębną filozofię twórczą, łączyło ich jednak szczególne zainteresowanie wartościami uniwersalnymi oraz różnego rodzaju formami zapisu. W przypadku Grabowskiego i Winiarskiego wywodził się on wprost z obszaru matematyki (np. ciągi liczbowe, rachunek prawdopodobieństwa). U Starczewskiego fascynacja zapisem liniowym łączyła w sobie pośrednią wartość logicznego, liniowego zapisu (np. encefalografia) z obserwacją stanów natury i jej symbolicznego potencjału. Podjęcie tego zadania wymagało współpracy z szeregiem różnych instytucji kulturalnych. Badania nad twórczością Jerzego Grabowskiego rozpoczęły moją wieloletnią współpracę z lubelską Andzelm Gallery – dysponentem niemal kompletnego zbioru dokumentów artysty (notatki, szkice, listy). Jej pokłosiem było wydanie pierwszego tomu planowanej trylogii *Jerzy Grabowski. Artysta i Uniwersum* (2012; vide ZAŁĄCZNIK 4 -wykaz osiągnięć naukowych II.1.). Przygotowanie kolejnego tomu, poświęconego twórczości Antoniego Starczewskiego wymagało podjęcia współpracy z dwoma innymi instytucjami kultury: poznańską fundacją 9/11 Art Space (właścicielem kolekcji prac artysty) oraz prowadzoną przez Grzegorza Musiała Galerią 86 (dysponentem spuścizny po artyście). Z pierwszą z wymienionych realizowałem w roku 2014 grant Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego, którego pokłosiem było wydanie napisanej przeze mnie monografii pt. *Antoni Starczewski. Artysta i Uniwersum* oraz przygotowanie monograficznej wystawy prezentowanej w tym roku w poznańskiej galerii Piekary. Współpraca z drugą przyniosła w ostatnim czasie publikację książki pt. *Antoni Starczewski. Idea zapisu linearnego*, w której znalazł się rozdział mojego autorstwa zatytułowany *Struktury i natury zapisu* (vide ZAŁĄCZNIK 4 - wykaz osiągnięć naukowych II.2). Przygotowanie trzeciego tomu z powodu różnych organizacyjnych i losowych komplikacji zostało przesunięte na późniejszy czas, niemniej podjęte przeze mnie badania przyniosły współpracę z Fundacją rodziny Staraków oraz publikacją tekstu pt.

Odbicie zwielokrotnione. Artysta w roli myśliciela i eksperymentatora (vide ZAŁĄCZNIK 4 - wykaz osiągnięć naukowych II.2). do katalogu wystawy Ryszarda Winiarskiego, która prezentowana była jako jedna z głównych panelowych prezentacji w ramach Biennale Sztuki w Wenecji w 2017 roku. Tłumaczenie mojego tekstu na język włoski i angielski znalazło się także na oficjalnej stronie internetowej Biennale.

Istotnym uzupełnieniem działalności naukowej jest realizacja projektów wystawienniczych. Są one ściśle skorelowane z moimi zainteresowaniami badawczymi [dane zrealizowanych projektów kuratorskich: ZAŁĄCZNIK 4 - wykaz osiągnięć naukowych II.5]. Zgodnie z tym dominują prezentacje z zakresu grafiki artystycznej. Do takich zaliczyć należy tematyczne wystawy w Katowicach („Codex Mundi. Światło. Geneza rzeczy” 2015), Czeladzi („Energia – napięcia” 2019), Toruniu („Lustra. Odbicia, refleksy i skazy” 2021), a także przygotowanie nagrodzonej ekspozycji narodowej na XI Biennale Grafiki Krajów Nadbałtyckich w Kaliningradzie (2013). Pierwsza z wymienionych wystaw jest elementem szerzej zakrojonego międzynarodowego projektu „Codex Mundi”, który realizuję wspólnie z Darkiem Gajewskim i Markiem Sibinským (obaj reprezentują Uniwersytet w Ostrawie). Zaprezentowane na niej zostały prace trzech klasyków sztuki graficznej, Jana Berdyszaka z Polski, Christoph M. Loosa z Niemiec i Eduarda Ovčáčka z Czech. Wszyscy trzej w swojej twórczości łamali kanony graficznej sztuki otwierając ją na nowe, multi- i transmedialne doświadczenia. Druga wystawa była prezentacją zbiorową obejmującą prace 22 grafików z całej Polski i zrealizowana została z reprezentującym katowicką Akademię Sztuk Pięknych prof. Adamem Romaniukiem. Problematyka prac ogniskowała się na różnych poziomach międzyludzkich relacji (napięć). Trzeci projekt jest w pełni autorskim pomysłem własnym. Do jego realizacji zaprosiłem siedmioro artystów–grafików, których prace często ogniskują się wokół różnych/ poza mimetycznych poziomów eksploracji ludzkiego wizerunku. Tytułowe lustro stało się swoistym wyzwalaczem wewnętrznych napięć, pragnień ale też wyparcia niewygodnych cech własnych. Przygotowanie ekspozycji kaliningradzkiej było możliwe dzięki zaproszeniu konsulatu RP w Rosji. Konkursowa formuła przeglądu zobligowała kuratora do działań niejako na dwóch niezależnych płaszczyznach: prezentacji najciekawszych prac graficznych powstałych w ostatnich dwóch latach oraz stworzenie spójnej koncepcji ekspozycyjnej (narracyjnej). W obu tych obszarach udało się osiągnąć sukces. Prace Mirosława Pawłowskiego zostały nagrodzone pierwszą nagrodą regulaminową a projekt kuratorski zyskał specjalne wyróżnienie. Oprócz ekspozycji dedykowanych grafice w 2022 roku zrealizowałem także wystawę problemową „/Nie/oczywistości” w założeniu miała być próbką ukazania artystycznej eksploracji rozdarcia między racjonalnością i definiowanymi przez naukę prawami a różnego rodzaju nieoczywistościami oraz

nieuświadomianymi na co dzień obszarami naszej wizualności. Prezentowane na niej prace malarskie, rzeźbiarskie, graficzne czy przestrzenne i multimedialne instalacje na różne sposoby łączyły ze sobą te dwa, pozornie wykluczające się światy. Każde z ośmiorga zaproszonych twórców zbudowało poprzez sztukę odmienną, właściwą sobie narrację o wizualnych i poznawczych oczywistościach i nieoczywistościach.

6. Informacja o osiągnięciach dydaktycznych, organizacyjnych oraz popularyzujących naukę lub sztukę.

a. dydaktyka

Dydaktykę akademicką realizuję od roku 1999. W ciągu tych lat prowadziłem na rodzimej uczelni (Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu) następujące zajęcia: wstęp do historii sztuki (wykład i ćwiczenia), proseminarium z historii sztuki, seminarium licencjackie z historii sztuki, historia sztuki nowożytnej powszechnej, dzieje myśli o sztuce (od antyku po XVIII wiek), metodologia historii sztuki, współczesne metody badań nad sztuką, współczesna kultura wizualna, wystawa i muzeum wirtualne, wprowadzenie do znawstwa grafiki artystycznej, architektura włoskiego renesansu (konwersatorium), zaawansowana metodologia nauk humanistycznych (na studiach doktoranckich), pryncypia współczesnej kultury wizualnej, ćwiczenia terenowe (Wrocław, Kraków, Warmia-Mazury), oraz szereg zajęć o charakterze fakultatywnym, których tematyka dotyczyła zagadnień sztuki nowożytnej (ze szczególnym uwzględnieniem architektury i teorii architektonicznej), grafiki artystycznej (zarówno tej dawnej, jak i współczesnej) oraz szeroko pojętej sztuki mediów.

W latach 2011-2020, w ramach zajęć zleconych na Uniwersytecie Artystycznym w Poznaniu realizowałem następujące przedmioty: historia grafiki (wykład); teoria i praktyka obrazowania w grafice (wykład); metodologia badań nad sztuką (studia doktoranckie).

W latach 2007-2022 byłem recenzentem 94 prac licencjackich i magisterskich na kierunkach Historia sztuki oraz Ochrona dóbr kultury (dane według Archiwum Prac Dyplomowych Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu). W roku akademickim 2015-2016 przejąłem za prof. Jana Wiktora Sienkiewicza seminarium licencjackie z historii sztuki, w ramach którego sprawowałem pieczę nad przygotowaniem 10 prac licencjackich (lista – ZAŁĄCZNIK 6). Aktualnie jestem także promotorem pomocniczym pracy doktorskiej z zakresu sztuk plastycznych pt. *3DM - Transkodowanie matrycy w grafice artystycznej z wykorzystaniem nowoczesnych technologii druku przestrzennego (3DM - Matrix transcoding in artistic graphics with the use of modern 3D printing technologies)*

przygotowywanej przez mgr Ewelinę Kołakowską na Wydziale Sztuk Pięknych Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu [promotor główny: dr hab. Tomasz Barczyk, prof. UMK].

b. popularyzacja sztuki i nauki

Jednym z istotnych obszarów mojej działalności od lat jest popularyzacja sztuki. W rodzimym środowisku akademickim przejawia się ona trwającą od 2009 roku współpracą z ogólnouniwersyteckim periodykiem „Głos Uczelni”. Jej pokłosiem jest autorstwo około stu popularyzatorskich artykułów relacjonujących aktualne wydarzenia artystyczne, popularyzujących lokalne zabytki, prezentujących sylwetki twórców a także poruszających tematy kulturalnej kondycji współczesnego społeczeństwa oraz problematykę relacji między sztuką i nauką. Wszystkie te teksty w założeniu kierowane są głównie do osób nie zajmujących się zawodowo sztuką i jej badaniem. Popularyzatorski charakter miał także szereg przygotowywanych przeze mnie wykładów wygłoszonych w ramach Uniwersytetu Trzeciego Wieku, Festiwalu Nauka i Sztuka oraz w ramach projektu *Polskie cztery pory roku w Charkowie. Spotkania z polską kulturą, językiem i historią* finansowanego przez Narodową Agencję Wymiany Akademickiej w ramach programu Promocja Języka Polskiego.

Poza macierzystą uczelnią moja działalność popularyzatorska ma niejako dwutorowy charakter. Pierwsza ścieżka realizuje się poprzez przygotowanie i wygłaszanie tematycznych wykładów w różnych instytucjach kultury [*Co może wynikać z podglądania graficznej kuchni?* Galeria Sztuki „Wozownia” w Toruniu (11.10.2022); *Myśleć jak Cranach” – o dawnych i współczesnych eksperymentach graficznych w technikach druku wypukłego.* [wykład połączony z zajęciami warsztatowymi] Muzeum Narodowe w Warszawie (28.01.2022); *Różne ciała grafiki. Dlaczego artyści drukują na nietypowych materiałach?* Galeria Sztuki „Wozownia” w Toruniu – wykład online wykład online [www.youtube.com/watch?v=Dn9DdkAQy4s] (19.10.2021); *Między tradycją i nowatorstwem. Grafika polska wobec współczesnych technologii budowania wizualnego przekazu.* Bydgoskie Centrum Sztuki - wykład wygłoszony w ramach cyklu *Okiem historyka sztuki* (14.10.2019); *Do czego nauka potrzebna jest sztuce? Od Winiarskiego do nieskończoności.* Galeria Sztuki „Wozownia” w Toruniu (28.11.2016); *Wszechobecność matrycy (Jan Berdyszak).* Muzeum Narodowe w Poznaniu (10.08.2014)]. Druga realizowana jest w ramach działalności organizacji promujących kulturę, naukę i sztukę. W latach 2007-2013 działałem w poznańskim stowarzyszeniu Artes, pełniąc w nim funkcję wiceprezesa oraz skarbnika. Organizacja ta zajmuje się zarówno popularyzacją sztuki poprzez organizowanie wystaw i imprez artystycznych, jak i wydawaniem branżowego periodyku „Artluk. Sztuka na Spad”, w

kolegium którego zasiadałem. Od 2016 roku jestem członkiem Stowarzyszenia Międzynarodowe Triennale Grafiki w Krakowie, które jest zarówno głównym organizatorem jednej z najbardziej prestiżowych i najstarszych imprez graficznych na świecie, jak i inicjatorem wielu imprez artystycznych i naukowych popularyzujących grafikę artystyczną (wystawy, warsztaty, konferencje naukowe). Od 2016 roku należę też do stowarzyszenia Intergrafia, w którym od początku pełnię funkcję prezesa. Obszarem działania tej organizacji jest promowanie grafiki artystycznej oraz wspieranie i inicjowanie przedsięwzięć kulturalnych, wystawienniczych, artystycznych i naukowych związanych z tą dziedziną sztuki. W ciągu sześciu lat działalności Intergrafia była organizatorem i współorganizatorem wielu artystycznych, popularyzatorskich i naukowych przedsięwzięć. Wiele innych objęła swym patronatem. Prowadzona przeze mnie organizacja współpracuje aktualnie przy dwóch przedsięwzięciach niezwykle istotnych dla popularyzacji i rozwoju rodzimej grafiki. Pierwszym z nich jest organizacja Triennale Grafiki Polskiej w Katowicach (patronat oraz pomoc merytoryczna), drugim praca kapituły nagrody *Arti Optima Merenti* (pomysłodawca, współorganizator wraz z Muzeum Nadwiślańskim w Kazimierzu nad Wisłą). W obszarze działania tego gremium jest zarówno wybór uhonorowanego nagrodą nestora polskiej grafiki, jak i przygotowanie organizacyjne i merytoryczne wystawy oraz monograficznej publikacji twórczości nagrodzonego. W 2022 roku zostałem członkiem komisji rewizyjnej Stowarzyszenia Rękodzieła „Manufaktura Kryska Designe”, którego zadaniem jest szeroko pojęta popularyzacja rękodzieła artystycznego a także organizacja warsztatów i zajęć poświęconych sztuce rękodzielniczej oraz arteterapii.

.....
(podpis wnioskodawcy)

Wykaz osiągnięć naukowych albo artystycznych, stanowiących znaczny wkład w rozwój określonej dyscypliny

I. WYKAZ OSIĄGNIĘĆ NAUKOWYCH ALBO ARTYSTYCZNYCH, O KTÓRYCH MOWA W ART. 219 UST. 1. PKT 2 USTAWY

1. Monografia naukowa, zgodnie z art. 219 ust. 1. pkt 2a ustawy

- **Sebastian Dudzik, *Język procesu we współczesnej grafice polskiej*, Wydawnictwo Naukowe UMK, Toruń 2022, s. 422 ISBN 978-83-231-4860-9**

Publikacja niniejsza jest podsumowaniem prowadzonych przez autora od ponad dwóch dekad badań nad medium graficznym i jego przemianami w kontekście zmian technologicznych i kulturowych współczesnego świata. Jest zarazem pokłosiem wieloletnich kontaktów z artystami najważniejszych ośrodków graficznych w naszym kraju, pracy kuratorskiej, a także działalności w różnych gremiach organizacyjnych oraz jurorskich graficznych konkursów i przeglądów.

Książka *Język procesu we współczesnej grafice polskiej* jest pierwszym, monograficznym ujęciem najnowszej rodzimej twórczości widzianej przez pryzmat warsztatu graficznego. W spojrzeniu tym nie chodzi jednak o samą prezentację technicznych oraz technologicznych arkanów, czy specyfiki procesu twórczego. Ma ono raczej na celu stworzenie nieco odmiennej, poszerzonej narracji o polskiej grafice ostatnich dekad. Tytułowy język procesu jest tu odniesieniem do skomplikowanych relacji, jakie zachodzą między poszczególnymi etapami tworzenia oraz przynależnymi im atrybutami (narzędziami, materiałami), a zawartym w graficznych dziełach przekazem, ukrytą w nich symboliką, emocjami, czy nawet ideologicznym przekazem. Uwolnienie potencjału narracyjnego i symbolicznego tych pierwszych wzbogaca ów język i wpływa znacząco na zwiększenie sugestywności przekazu. Widziany z tej perspektywy obraz współczesnej polskiej grafiki nie może być oczywiście kompletny, daje jednak możliwości głębokiego wejścia w specyfikę medium, rozpoznania jego potencjału i najbardziej prawdopodobnych linii rozwojowych w najbliższych latach. Jak pokazują przywołane w książce realizacje, świadome sprzężenie procesu z przekazem nie jest procederem marginalnym i w dużej mierze stanowi o sile i potencjale rozwojowym matrycowej sztuki.

II. WYKAZ AKTYWNOŚCI NAUKOWEJ ALBO ARTYSTYCZNEJ

(pełne zestawienie publikacji wraz z punktacją ministerialną w ZAŁĄCZNIKU 5 - „Bibliometryczny wykaz publikacji”; ich skany uporządkowane wg lat wydania zarchiwizowane zostały na nośniku cyfrowym)

1. Wykaz opublikowanych monografii naukowych (z zaznaczeniem pozycji niewymienionych w pkt I.1).

- ***Jerzy Grabowski. Artist and the Universe (Jerzy Grabowski. Artysta i uniwersum)*, Zabki 2012, ss. 245 ISBN-978-83-7031-820-8**

Książka poświęcona jest twórczości Jerzego Grabowskiego – malarza i grafika reprezentującego nurt powojennej polskiej abstrakcji, który przez wiele lat związany był ze środowiskiem łódzkiej Państwowej Wyższej Szkoły Sztuk Plastycznych. Monografia pomyślana została jako pierwsza część trylogii zatytułowanej *Artysta i Uniwersum*. Projekt obejmuje problematykę związaną z twórczością trzech artystów reprezentujących jedno pokolenie: Jerzego Grabowskiego, Antoniego Starczewskiego i Ryszarda Winiarskiego, których łączyło przede wszystkim podobne rozumienie sztuki oraz własnego w niej miejsca. Każdy z nich zbudował własną, odrębną filozofię twórczego działania, definiując ją w kontekście życia i poszukiwania prawd uniwersalnych. Zarówno Grabowskiego, jak i pozostałych twórców, charakteryzuje niebywała wręcz konsekwencja w tych poszukiwaniach. Tytułowe *uniwersum* jest w przypadku każdego z nich zarazem celem w twórczym działaniu, jak i kierunkowskazem w podejmowanych próbach zrozumienia i uporządkowania otaczającego świata. To dążenie do *uniwersum* determinowało budowanie własnego języka, systemu kodów i ścieżek postępowania w twórczym procesie, które w sposób syntetyczny, obiektywny i zarazem hermetyczny byłyby w stanie owe prawdy o świecie opisać. Wspomniana wyżej hermetyczność wypowiedzi dziś często sprawia właśnie największe problemy w rozumieniu uprawianej przez nich sztuki. Celem tego przedsięwzięcia wydawniczego jest więc pewnego rodzaju dekonstrukcja i rekonstrukcja myśli determinującej działanie, a zatem poznanie intelektualnej i kulturowej formacji artysty. W przypadku monografii urodzonego w 1933 roku Jerzego Grabowskiego, nieocenionym materiałem badawczym pozwalającym prześledzić ścieżkę konsekwentnie budowanego artystycznego języka oraz ewolucji myśli i światopoglądu stały się różnego rodzaju pisane, liczone, malowane i rysowane notatki, jakie artysta pozostawił po sobie w czasie blisko czterdziestoletniej działalności artystycznej i dydaktycznej. Zestawienie ich z finalnymi realizacjami, a także prześledzenie meandrowania poszczególnych zamysłów między rysunkiem, grafiką i malarstwem, daje możliwość odtworzenia najważniejszych wątków w artystycznych rozważaniach Grabowskiego, rozpoznania też kluczowych czynników dla rozwiązań strukturalnych, formalnych i kolorystycznych w jego pracach.

- ***Antoni Starczewski. Artist and the Universe (Antoni Starczewski. Artysta i uniwersum)*, Poznań 2014, ss. 375 ISBN 978-83-934071-6-3**

Książka poświęcona twórczości Antoniego Starczewskiego (1924-2000) jest drugą częścią przywołanej wyżej trylogii *Artysta i Uniwersum*. Celem całego przedsięwzięcia wydawniczego rekonstrukcja myśli determinującej twórcze działanie a wraz z nią poznanie intelektualnej i kulturowej formacji artysty. Paradoksalnie, w przypadku Starczewskiego opiera się ona w dużej mierze na swoistej analitycznej dekonstrukcji jego pracy przy poszczególnych realizacjach. Śledzenie formowania tytułowego uniwersum w twórczości jednego z pierwszych wychowanków łódzkiej PWSSP i zarazem ucznia Władysława Strzemińskiego, opiera się głównie na wielopłaszczyznowej analizie tworzonych przez niego dzieł, ze szczególnym uwzględnieniem specyfiki swobodnego „przeplływania” idei oraz strukturalnych i formalnych rozwiązań z jednego medium w

inne (malarstwo, płaskorzeźba, modułowe kompozycje ceramiczne, instalacje, kolaż, grafika, tkanina czy nawet performatywny gest). Choć pewne interpretacyjne wskazówki znaleźć można było w nielicznych wypowiedziach własnych artysty, jego dziennikach oraz zachowanych pojedynczych szkicach opatrzonych lapidarnymi uwagami, to jednak istotne ustalenia przynieść mogło dopiero krzyżowe zestawienie ze sobą poszczególnych prac, dokonanie analizy drobnych często zmian, ich filtrowania poprzez technologiczne i materiałowe uwarunkowania wykorzystanego medium. Właśnie tego typu „mierzenie” się z naturą tworzonych przez Starczewskiego obiektów umożliwiło odtworzenie ewolucji myśli i procesu, formowania się spójnej wykładni filozoficznej twórczego działania. Dopiero odpowiednia selekcja prac i konfrontacja ich ze wspomnianymi wyżej dokumentami dało możliwość odtworzenia najważniejszych etapów twórczości Starczewskiego, rozpoznania też kluczowych determinantów rozwiązań formalnych i strukturalnych poszczególnych jego kompozycji.

W omawianej książce kluczowym (niejako zwornikowym) rozdziałem jest część poświęcona powstaniu *Kompozycji na dwie ręce* z 1959 roku (Biblioteka Uniwersytetu Łódzkiego). Ta monumentalna ceramiczna płaskorzeźba stanowi niewątpliwie dzieło przełomowe. Zawiera się w nim swoisty manifest artystyczny, w którym Starczewski podejmuje swoisty dialog/dyskurs z teorią swego mistrza (Strzemińskiego). W sposób dojrzały reinterpretuje ją wskazując wyraźnie kierunek swoich późniejszych działań artystycznych. W dziele tym ujawnia się wyraźne zainteresowanie Starczewskiego zapisem liniowym oraz jego emocjonalną („grafologiczną”) naturą. Fascynacja pierwszym z wymienionych w niedługim czasie poprowadzi artystę ku doświadczeniom francuskiego letryzmu i sztuce literniczego znaku. W praktyce artystycznej będzie zarówno dokonywał różnego rodzaju dekonstrukcji i transpozycji istniejących zapisów, jak budował własne alfabety, często inspirowane naturą. Drugi obszar poprowadzi go ku analizie emocji zapisu oraz eksploracji performatywnego potencjału jego odczytywania. We wszystkich tych poszukiwaniach artysta swobodnie wykorzystywał potencjał różnych materiałów, technik i mediów. Mimo tej różnorodności zbudował niezwykle spójny artystyczny język, dzięki któremu w sugestywny sposób, na różnych poziomach, mógł przekazać swój stosunek do świata i funkcjonującego w nim człowieka.

2. Wykaz opublikowanych rozdziałów w monografiach naukowych.

a. okres po uzyskaniu stopnia doktora:

- *Struktury i natury zapisu (The structures and natures notation)*, w: Antoni Starczewski. *Idea zapisu linearnego*, Marta Kowalewska, Grzegorz Musiał red., CMWŁ, Łódź 2022, s. 90-143 ISBN 978-83-60146-87-3
- *Do czego potrzebna jest dziś grafika? 1. Proces upodmiotowienia matrycy i jego konsekwencje*, w: *Hybrydowość w grafice. Medium w poszukiwaniu swego czasu i sensu*, Magdalena Maciudzińska-Kamczycka, Sebastian Dudzik red., Wydawnictwo Naukowe UMK, Toruń 2020, s. 13-30 ISBN 978-83-231-4430-4
- *Uwalnianie podmiotowości: wybrane zagadnienia z badań nad twórczą eksploracją matrycy w grafice polskiej ostatnich kilku dekad*, w: *Idee graficznego myślenia : IV Międzynarodowe Triennale Sztuk Graficznych im. T. Kulisiewicza w Warszawie*

IMPRINT 2017 : katalog, Katarzyna Olesińska, Piotr Szymor red., Akademia Sztuk Pięknych w Warszawie, Warszawa 2018, s. 119-122 ISBN 978-83-66098-38-1

- *Obrazy z obrazów. Beata Ewa Bialecka wobec malarzkiej tradycji i współczesnego języka kultury. (Images Out of Images. Beata Bialecka vs. The Painting Tradition and the Present-day Language of Culture)*, w: *Beata Ewa Bialecka. Ave Kobieta/Ave Woman*, Muzeum Narodowe w Gdańsku, Gdańsk 2018, s. 147-154 ISBN 978-83-63185-54-1
- *Gdańskie zlecenia biskupa Hieronima Rozrażewskiego. Przyczynek do rozważań na temat klienteli introligatora S.S.*, w: *Introligatorzy i ich klienci. (Bookbinders and their customers)*, Arkadiusz Wagner, Iwona Imańska, Teresa Szymorowska red., Wydawnictwo Naukowe UMK, Toruń 2017, s. 179-200 ISBN 978-83-231-4008-5
- *Drzeworytnicze klucze do sztuki Jerzego Piotrowicza*, w: *Piotrowicz i goście*, Marta Smolińska red., Muzeum Narodowe w Poznaniu, Poznań 2017, s. 147-160 ISBN 978-83-64080-35-7
- *W poszukiwaniu uniwersalnego języka sztuki. Współczesne tropy Uniwersum w polskiej sztuce abstrakcyjnej. (In search of the Universal Language of Art. Contemporary Tropes of the Universum in Polish Abstract Art)*, w: *22. Wschodni Salon Sztuki. Mistrzowie drzeworytu i linorytu. VI Międzynarodowa Konferencja. Spotkanie Kultur*, Wojciech Mendzelewski red., Okręg Lubelski Związku Artystów Plastyków, Lublin 2017, s.18-53 ISBN 978-83-62970-47-6
- *Multiplied reflection: artist as a thinker and experimenter (Riflesso molitplicato: artista come pensatore e sperimentatore / Odbicie zwielokrotnione: artysta w roli myśliciela i eksperymentatora*, w: *Ryszard Winiarski, Ania Muszyńska, Magdalena Marczak-Cerońska red.*, Fundacja Rodziny Staraków, Warszawa 2017, s. 20-28, ISBN 978-83-64381-08-9
- *Tożsamość na śmietniku – dwie narracje o wykluczeniu dzieci we współczesnej grafice*, w: *(Nie)chciana tożsamość*, Lewandowska Katarzyna [i in.] red., Wydawnictwo Naukowe UMK, Toruń 2016, s.187-196 ISBN 978-83-231-3789-4
- *Kolekcjonowanie tożsamości. Mistyfikacja jako społeczno-artystyczne narzędzie przekazu*, w: *Kolekcja fikcji: o mistyfikacji w sztuce*, Małgorzata Wawrzak red., Wydawnictwo Naukowe UMK, Toruń 2016, s.43-56, ISBN 978-83-231-3546-3
- *Polarity strategies in the creative process and Jan Berdyszak's philosophy of art. = Biegunowe strategie w procesie twórczym a filozofia sztuki Jana Berdyszaka*, w: *Energy= Energia*, Mieczysław Juda red., Folia Academiae, Akademia Sztuk Pięknych w Katowicach, Katowice 2016, s. 41-59 (ang.), 41-59 (pol.) ISBN 978-83-61424-90-1
- *Twarze i maski współczesnego druku płaskiego. Wprowadzenie historyczne*, w: *Wielość w jedności. Litografia i techniki druku płaskiego w Polsce po 1900 roku. Materiały z sesji naukowej 22-23 października 2015 roku*, Barbara Chojnacka, Michał Woźniak red., Muzeum Okręgowe im. Leona Wyczółkowskiego w Bydgoszczy, Bydgoszcz 2015, s. 319-326 ISBN 978-83-63572-10-5
- *Wszechobecność matrycy*, w: *Jan Berdyszak: horyzonty grafiki*, Paweł Ignaczak, Marta Smolińska red., Muzeum Narodowe w Poznaniu, Poznań: 2014, s. 49-71 ISBN 978-83-64080-08-1

- *Twórcza autonomia powielania i odbijania. Zmiana statusu elementów graficznego procesu i wynikające z niej perturbacje w klasyfikowaniu i terminologii*, w: *Metodologia, metoda i terminologia grafiki i rysunku. Teoria i praktyka*, Jolanta Talbierska red., Wydawnictwo Naukowe Semper, Biblioteka Uniwersytecka w Warszawie, Warszawa 2014, s. 75-81 ISBN 978-83-7507-290-7
- *Fizyka i metafizyka cienia (Shadow. Physical and metaphysical approach)*, w: *Jan Berdyszak. Gęstość cienia: pomiędzy światłem a ciemnością*, kat. wyst. Marta Smolińska red., Centrum Sztuki Współczesnej Znaki Czasu w Toruniu, Toruń 2012, s. 31-36
- *Rock'nroll na artystycznym ruszcie (Rock'nRoll on the artistic grill)*, w: *Rock'n'Rollowa historia sztuki. Ann Noël i Grzegorz Pleszyński z niewielką pomocą naszych przyjaciół*, kat. wyst. Ewa Krupa red., Galeria Miejska BWA w Bydgoszczy, Bydgoszcz 2011, s. 4-23 ISBN 978-83-61675-84-5
- *„Archeologiczne” rozważania czyli początki toruńskiego środowiska artystycznego w odrodzonej Polsce*, w: *622 upadki Bunga. Wystawa z okazji 100-lecia Związku Polskich Artystów Plastyków*, katalog pod red. Zespołu Kuratorskiego CSW Znaki Czasu ; teksty: Sebastian Dudzik, Mateusz Maria Bieczyński, Centrum Sztuki Współczesnej Znaki Czasu w Toruniu, Toruń 2011, s. 9-15
- *Polská vize světa měřená geometrií (Polish Geometrical Vision of the World)*, w: *Polský Konstruktivismus (Polish constructivism)* Jiří Juza ed., Galerie Výtvarného Umění v Ostravě, Ostrava 2011, s. 3-11 ISBN 978-80-87405-06-2
- *Graficzne „Metropolis” (Graphic Metropolis)*, w: *Imprint 2011. II Międzynarodowe Triennale Sztuk Graficznych im T. Kulisiewicza w Warszawie*, kat. wyst. Anna Jakimiuk red., Akademia Sztuk Pięknych w Warszawie, Warszawa 2011, s.10-25 ISBN 978-83-61558-73-6
- *Tożsamość grafiki – teoria i rzeczywistość*, w: *Tożsamość i tradycja w grafice. Materiały sesji naukowej 09.X.2009*, Sebastian Dudzik red., Galeria Sztuki Wozownia w Toruniu, Toruń 2010, s. 36-43 ISBN 83-89657-70-8
- *“Postcards from the Islands of Happiness” – the reefs and shoals of exhibiting and collecting art in the virtual world*, [w:] *Modernity of collection*, T Tomasz De Rosset, Agnieszka Kluczevska-Wójcik, Katarzyna Lewandowska red., Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu Mikołaja Kopernika, Centrum Sztuki Współczesnej Znaki Czasu, Toruń 2010, s. 225-236 ISBN 978-83-231-2679-9
- *„Pocztówki z wysp szczęścia” – rafy i mielizny kolekcjonerstwa i ekspozycji sztuki w wirtualnym świecie*, w: *Nowoczesność kolekcji*, Tomasz De Rosset, Agnieszka Kluczevska-Wójcik, Katarzyna Lewandowska red., , Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu Mikołaja Kopernika, Centrum Sztuki Współczesnej Znaki Czasu, Toruń 2010, s. 223-235 ISBN 978-83-231-2678-2
- *„Fotograficzna tkanka” w nowych mediach. Interpretacja i autointerpretacja fotografii w procesie twórczym*, w: *Interpretować fotografię Materiały z sesji naukowej zorganizowanej przez Oddział Warszawski Stowarzyszenia Historyków Sztuki i Fundację „Ars Auro Prior”*, Magdalena Wróblewska, Zofia Jurkowlaniec red., Stowarzyszenie Historyków Sztuki, Instytut Historii Sztuki Uniwersytetu Warszawskiego, Warszawa 2009, s. 155-163

b. okres przed uzyskaniem stopnia doktora

- *The Images of Towns and Cities in the Book Graphics of the Second Half of 16th Century. Ways of Functioning and Types of Presenting*, [w:] *Pejzaż – narodziny gatunku 1400-1600, Materiały sesji naukowej 23-24 X 2003*, Sebastian Dudzik, Tadeusz Żuchowski red., Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu, Toruń 2004, s. 319-340 ISBN 83-231-1607-5
- *Numismata z twarzami : portrety Polaków w medalierstwie lat siedemdziesiątych i osiemdziesiątych XVI wieku*, w: *Rafaël i jego spadkobiercy : portret klasyczny w sztuce nowożytnej Europy : materiały z sesji naukowej 24-25 X 2002*, Sebastian Dudzik, Tadeusz Żuchowski red., Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu, Toruń 2003, s. 93-113 ISBN 83-231-1607-5

3. Wykaz członkostwa w redakcjach naukowych monografii.

a. okres po uzyskaniu stopnia doktora:

- *Hybrydowość w grafice. Medium w poszukiwaniu swego czasu i sensu*, Toruń 2020 (wraz z Magdaleną Maciudzińską-Kamczycką) ss. ISBN 978-83-231-4430-4

Spis treści

Magdalena Maciudzińska-Kamczycka, Sebastian Dudzik *Grafika w hybrydowym świecie. Wprowadzenie* / 7

Sebastian Dudzik *Do czego potrzebna jest dziś grafika? 1. Proces upodmiotowienia matrycy i jego konsekwencje* / 13

Kajetan Giziński *Drzeworyt jako naturalna hybryda graficzna* / 33

Magdalena Maciudzińska-Kamczycka *Cielesna litera. Strategie matrycy w izraelskiej sztuce kobiecej* / 53

Karolina Greś *„Strategie wykorzystania obiektów gotowych” w procesie graficznym na przykładzie Williego Cole’a i Betsabeé Romero* / 63

Maciej Gąbka *„After Positive”. (Po)pozytyw a proces poznawczy* / 73

Krzysztof Jurecki *Między fotografią a grafiką. Analiza wybranych prac z Międzynarodowego Konkursu „Cyberfoto” (1997–2018)* / 85

Krzysztof Kula *Engramy – między dokumentacją a kreacją* / 93

Katarzyna Zimna *Odbitka graficzna jako „dzieło w ruchu”. Hybrydowość na etapie „post-print”* / 107

Martyna Rzepecka *Wielopoziomowa materia graficzna jako centrum zamrożenia procesu graficznego oraz przestrzeń sensualnego odbioru* / 121

Marek Glinkowski *Matryca między rzeczą a obrazem: zwrot ku rzeczom w graficzności* / 133

Agnieszka Cieślińska *„Homo-Botanicus”, twórcze imaginarium* / 145

- *Tożsamość i tradycja w grafice. Materiały sesji naukowej 09.X.2009*, Toruń 2010, ss. 52 ISBN 83-89657-70-8

Spis treści:

Od redakcji (Sebastian Dudzik) / 4

Paweł Ignaczak, *Tradycja i tożsamość. Kilka uwag o obecności koloru w grafice europejskiej od XV do XIX wieku.* \ 6

Grzegorz Banaszek, *Pojęcia grafiki III. Definicje* / 20

ANEKS. Kaczorowski, Stanisław Urbański, *Pojęcia grafiki*, Kraków 1978 (przedruk) / 26

Paweł Frąckiewicz, *Ogród graficzny - nowoczesne metody uprawy* / 30

Sebastian Dudzik, *Tożsamość grafiki – teoria i rzeczywistość* / 34

Roman Lewandowski, *Mit(y) tożsamości* / 41

b. okres przed uzyskaniem stopnia doktora

- *Pejzaż – narodziny gatunku 1400-1600, Materiały sesji naukowej 23-24 X 2003*, Toruń 2004, ss. 364 (wraz z Tadeuszem J. Żuchowskim) ISBN 83-231-1730-6
- *Rafaël i jego spadkobiercy. Portret klasyczny w sztuce nowożytnej Europy, Materiały sesji naukowej w Toruniu 24-25 X 2002*, Toruń 2003, ss. 384 (wraz z Tadeuszem J. Żuchowskim) ISBN 83-231-1607-5
- *Spór o genezę martwej natury, Materiały z sesji naukowej w Toruniu 25-26 X 2001*, Toruń 2002 ss. 236 (wraz z Tadeuszem J. Żuchowskim) ISBN 83-231-1480-3
- *Disegno rysunek. U źródeł sztuki nowożytnej, Materiały z sesji naukowej w Toruniu 26-27 X 2000*, Toruń 2001 ss. 236 (wraz z Tadeuszem J. Żuchowskim) ISBN 83-231-1355-6
- *Malarstwo weneckie 1500-1750. Materiały z sesji naukowej w Toruniu 26-27 XI 1999*, Toruń 2001 ss. 180 (wraz z Krystyną Zielińską-Melkowską) ISBN 83-231-1270-3

4. Wykaz opublikowanych artykułów w czasopismach naukowych (z zaznaczeniem pozycji niewymienionych w pkt I.2).

a. okres po uzyskaniu stopnia doktora:

- *Pomiędzy*, „Aspiracje: Pismo Warszawskich Uczelni Artystycznych”, 2021, nr 2 (64), s. 56-63 ISSN 1732-6125
- „*Theatrum urbium italicarum*” Pietra Bertellego – przedsięwzięcie wydawnicze biskupa Hieronima Rozrażewskiego podczas jego podróży do Rzymu, „Archiwa Biblioteki i Muzea Kościelne”, 109 (2018), s. 95-134 ISSN 0518-3766 DOI:10.31743/abmk.2018.109.06
- *(Nie)czytelności – kilka uwag na temat znaków i emocji we współczesnej grafice*, „Zeszyty artystyczne”, 2(31), 2017, s. 153-171 ISSN 1232-6682
- [wraz z Markiem Glinkowskim], *Grafika jako narzędzie badawcze. Dwugłos o matrycy*, „Sztuka i dokumentacja” 14 (2016), s. 92-104 ISSN 2080-413X

- *Sztuka i rytuały. Koji Kamoji i jego wizje nieskończoności*, „Sztuka i kultura”, T. 4 (2016), s. 267-312 ISSN 2300-5335 DOI:10.12775/SZiK.2016.009
- *„Procesja eucharystyczna” w zbiorach wawelskich. Okoliczności powstania rysunku, problem zleceńodawcy i przeznaczenia. Nowa propozycja atrybucji*. „Studia Waweliana”. 2013, vol. XV, s. 51-60 ISSN 1230-3275
- *Szlachetne zobowiązania. Kilka uwag na temat współczesnych modeli realizowania społecznej i kulturotwórczej misji poprzez budowanie i upowszechnianie kolekcji*. „Artluk. Sztuka na spad”, 3(29) 2013, s. 40-43 ISSN 1896-3676
- *Wirtualne przestrzenie (dla) sztuki*, „Artluk. Sztuka na spad”, 1(19) 2011, s. 42-43 ISSN 1896-3676
- *Warsztat jako rzemieślnicza umiejętność, czy element tożsamości artystycznej w grafice? Uwagi na marginesie rozważań o nauczaniu grafiki*, [w:] BGS 1999-2009 / Grafika, „Zeszyty artystyczne”, 20, 2010, s. 37-49 ISSN 1232-6682
- *Iluzja w strukturze i myślach. Wrocławskie inspiracje ułudą*, „Artluk. Sztuka na spad”, 2(16) 2010, s. 82-85 ISSN 1896-3676
- *Nienawiść, opresja i brak zrozumienia w Bydgoszczy*, „Artluk. Sztuka na spad”, 3(17) 2010, s. 94-97 ISSN 1896-3676
- *Bunt i komputery. Lapidarne wprowadzenie w rozważania na szeroki temat*, „Artluk. Sztuka na spad”, 4(18) 2010, s. 34-35 ISSN 1896-3676
- *Polygonum – czyli testowania ciąg dalszy*, „Artluk. Sztuka na spad”, 4(18) 2010, s. 90-91 ISSN 1896-3676
- *Czas i tożsamość grafiki*, „Artluk. Sztuka na spad”, 1(11) 2009, s. 16-19 ISSN 1896-3676
- *Człowiek, cyfra i harmonia. Kilka uwag na temat abstrakcji w polskiej grafice powojennej*, „Artluk. Sztuka na spad”, 2(12) 2009, s. 15-19 ISSN 1896-3676
- *Słoneczne powidoki i latynoska pamięć. (Uwagi na marginesie wystawy „Nie patrz prosto w słońce” w toruńskim CSW)*, „Artluk. Sztuka na spad”, 3(13) 2009, s. 47-51 ISSN 1896-3676
- *Artysta efemeryczny? Subiektywne rozważania o artyście poza działaniem*, „Artluk. Sztuka na spad”, 4(14) 2009, s. 22-25 ISSN 1896-3676
- *Kultura muzyczna w kościołach diecezji wrocławskiej i na dworze biskupim w czasach Hieronima Rozrażewskiego (1582-1600)*, „Muzyka” 3/2007, s. 31-48 ISSN 0027-5344
- *Cyfrowe rzeczywistości. Oblicza współczesnej grafiki*. „Artluk. Sztuka na spad” 1(3) 2007. s. 46-49 ISSN 1896-3676
- *Grapho-mania*. „Artluk. Sztuka na spad”, 3(5) 2007, s. 53-55 ISSN 1896-3676
- *Nie tylko duże jest piękne*, „Artluk. Sztuka na spad”, 4(6) 2007, s. 19-20 ISSN 1896-3676

5. Wykaz publicznych realizacji dzieł artystycznych (z zaznaczeniem pozycji niewymienionych w pkt I.3).

realizacja imprezy artystycznej

- 3 VI – 3 VII 2022, Toruń Galeria Sztuki Wozownia: projekt kuratorski i realizacja zbiorowej wystawy „Nie/oczywistości”.
artyści: Tomasz Barczyk, Sławomir Brzoska, Jakub Cikała, Darek Gajewski, Filip Gajewski, Tomasz Tomaszewski, Katarzyna Tretyn, Andrzej Wochnik
- 22 I – 21 III 2021, Toruń Galeria Sztuki Wozownia: projekt kuratorski i realizacja wystawy zbiorowej „Lustra. Odbicia, refleksy i skazy”.
artyści: Andrzej Bednarczyk, Judyta Bernaś, Łukasz Gierlak, Marek Glinkowski, Paweł Kwiatkowski, Adam Romaniuk, Dominika Sadowska, Krzysztof Tomalski, Viola Tyc
- 6 IX – 19 X 2019, Czeladź, Galeria Sztuki Współczesnej "Elektrownia": projekt kuratorski i realizacja zbiorowej wystawy „Energia – napięcia”; współpraca kuratorska: Adam Romaniuk (Akademia Sztuk Pięknych w Katowicach) .
artyści: Tomasz Barczyk, Judyta Bernaś, Marta Bożyk, Jakub Cikała, Paweł Frąckiewicz, Darek Gajewski, Łukasz Gierlak, Katarzyna Grabowska, Stefan Kaczmarek, Kamil Kocurek, Ewelina Kołakowska, Natalia Kwiatkowska, Paweł Kwiatkowski, Katarzyna Łukasik, Grzegorz Myćka, Mirosław Pawłowski, Marta Pogorzelec, Adam Romaniuk, Natalia Romaniuk, Anna Sadowska, Krzysztof Świętek, Marek Zajko
- 12 IX – 3 X 2015, Katowice, Rondo Sztuki: projekt kuratorski i realizacja wystawy „Codex Mundi. Światło – geneza rzeczy ” w ramach międzynarodowego projektu „Codex Mundi”; współpraca kuratorska: Dariusz Gajewski i Marek Sibinskiy (Uniwersytet w Ostrawie, Czechy).
artyści: Jan Berdyszak; Christoph M. Loos, Eduard Ovčáček
- 13 IX – 14 X 2013, Kaliningradzka Galeria Sztuki (Rosja): projekt kuratorski i realizacja polskiej ekspozycji na XI Biennale Sztuki Graficznej Krajów Nadbałtyckich w Kaliningradzie - nagroda specjalna za najlepszą pracę kuratorską.
artyści: Agnieszka Cieślińska-Kawecka, Tomasz Daniec, Dariusz Gajewski, Mirosław Pawłowski, Marta Pogorzelec, Krzysztof Tomalski, Małgorzata ER Ber Warlikowska

6. Wykaz wystąpień na krajowych lub międzynarodowych konferencjach naukowych lub artystycznych, z wyszczególnieniem przedstawionych wykładów na zaproszenie i wykładów plenarnych.

a. okres po uzyskaniu stopnia doktora:

wystąpienia na konferencjach naukowych

- **2022** - międzynarodowe sympozjum naukowe *Łódzka grafika – specyfika i kontekst. 50 lat Katedry Grafiki Artystycznej* organizowane przez Akademię Sztuk Pięknych im Władysława Strzemińskiego w Łodzi; temat wystąpienia: *Między intelektem i emocjami. Abstrakcyjne tropy w grafice łódzkiego środowiska akademickiego* (21–22.04.2022)

- **2018** – konferencja naukowa *Hybrydowość w grafice. Medium w poszukiwaniu sensu i celu* organizowana przez Katedrę Historii Sztuki i Kultury UMK oraz Stowarzyszenie Intergrafia; temat wystąpienia: *Do czego potrzebna jest dziś grafika? 1. Proces upodmiotowienia matrycy i jego konsekwencje* (17.11.2018)
- **2017** – konferencja naukowa *Idee graficznego myślenia* organizowana przez ASP w Warszawie; tytuł wystąpienia: *Uwalnianie podmiotowości. Wybrane zagadnienia z badań nad twórczą eksploracją matrycy w grafice polskiej ostatnich kilku dekad* (17-18.12.2017)
- **2017** – *VI Międzynarodowa Konferencja. Spotkanie Kultur* organizowana przez Okręg Lubelski ZPAP; Muzeum Lubelskie w Lublinie, Wydział Artystyczny UMCS w Lublinie; tytuł wystąpienia: *W poszukiwaniu uniwersalnego języka sztuki. Współczesne tropy Uniwersum w polskiej sztuce abstrakcyjnej* (10-11.11.2017)
- **2017** – międzynarodowa konferencja: *Współczesna Grafika Artystyczna i Strategie Matrycy* organizowana przez Akademię Sztuk Pięknych w Katowicach oraz Stowarzyszenie Intergrafia; temat wystąpienia: *Matryce natury. Wybrane zagadnienia z problematyki druku strukturalnego w grafice polskiej* (20-21.04.2017)
- **2016** - konferencja naukowa *Introligatorzy i ich klienci* organizowana przez Instytut Informacji Naukowej i Bibliologii UMK oraz Wojewódzką Bibliotekę Publiczną – Książnicę Kopernikańską; tytuł wystąpienia: *Gdańskie zlecenia opraw biskupa Hieronima Rozrażewskiego* (17-18.11.2016)
- **2015** - konferencja naukowa *Wielość w jedności. Litografia i techniki druku płaskiego w Polsce po 1900 roku* organizowana przez Muzeum Okręgowe im. Leona Wyczółkowskiego w Bydgoszczy; temat wystąpienia: *Twarze i maski współczesnego druku płaskiego. Wprowadzenie historyczne* (22-23.10.2015)
- **2015** – międzynarodowa konferencja naukowa *Przekształć się lub znikaj? – Rola cyklicznych imprez graficznych w sztuce współczesnej* organizowana przez Stowarzyszenie Międzynarodowe Triennale Grafiki w Krakowie oraz Akademię Sztuk Pięknych im. Jana Matejki w Krakowie; temat wystąpienia: *Czy warto bronić tożsamości grafiki artystycznej? Współczesne prezentacje sztuki graficznej wobec tradycji i nowoczesności medium* (19.09.2015)
- **2015** - konferencja naukowa *(Nie)chciana tożsamość* organizowana przez Katedrę Historii Sztuki i Kultury UMK; temat wystąpienia: *Tożsamość na śmietniku – dwie narracje o wykluczeniu dzieci we współczesnej grafice* (11-12.05.2015)
- **2014** - konferencja naukowa *Bieguny w kręgach sztuki* organizowana przez Akademię Sztuk Pięknych w Katowicach; temat wystąpienia: *Biegunowe rozumienie sztuki, a twórcza filozofia Jana Berdyszaka* (24.10. 2014)
- **2012** - konferencja naukowa *Kolekcja fikcji: o mistyfikacji w sztuce* organizowana przez Zakład Muzealnictwa Wydziału Sztuk Pięknych UMK oraz Centrum Sztuki Współczesnej „Znaki Czasu” w Toruniu; temat wystąpienia: *Kolekcjonowanie tożsamości. Mistyfikacja jako społeczno-artystyczne narzędzie przekazu* (6-7.12.2012)
- **2011** – konferencja *Korespondencje sztuk pięknych. Bieguny* organizowana przez Uniwersytet Śląski, Instytut Sztuki w Cieszynie; temat wystąpienia: *Obraz współczesnej grafiki w świetle opozycji między matrycą i odbitką* (26.11.2011)

- **2011** – międzynarodowa konferencja naukowa *Metropolis. II Międzynarodowe Triennale Sztuk Graficznych im T. Kulisiewicza w Warszawie* organizowana przez Akademię Sztuk Pięknych w Warszawie oraz Fundację Stypendia i Nagrody im. Tadeusza Kulisiewicza; temat wystąpienia: *Artysta wobec metamorfoz wielkiej termitiery. Metropolia w ciągłej budowie.* (14.10.2011)
- **2010** – międzynarodowa konferencja naukowa *Metodologia, metoda i terminologia grafiki i rysunku. Teoria i praktyka* organizowana przez Bibliotekę Uniwersytecką w Warszawie; temat wystąpienia: *Twórcza autonomia powielania i odbijania. Zmiana statusu elementów graficznego procesu i wynikające z niej perturbacje w klasyfikowaniu i terminologii* (1-3.12.2010)
- **2009** - konferencja naukowa *Tożsamość i tradycja w grafice* organizowana przez Galerię Sztuki Wozownia w Toruniu; temat wystąpienia: *Tożsamość grafiki – teoria i rzeczywistość* (9.10.2009)
- **2009** - konferencja naukowa *Młoda Grafika Polska. Postawy artystyczno-społeczne pokolenia XXI* organizowana przez Akademię Sztuk Pięknych w Poznaniu; temat wystąpienia: *Warsztat jako rzemieślnicza umiejętność, czy element tożsamości artystycznej w grafice? Uwagi na marginesie rozważań o nauczaniu grafiki.* (5-6.03.2009)
- **2008** – konferencja naukowa *Nowoczesność kolekcji* organizowana przez Zakład Muzealnictwa Wydziału Sztuk Pięknych UMK oraz Centrum Sztuki Współczesnej „Znaki Czasu” w Toruniu; tytuł referatu: *„Pocztówki z wysp szczęścia” – rafy i mielizny kolekcjonerstwa i ekspozycji sztuki w wirtualnym świecie* (16-18.10.2008)
- **2007** – konferencja naukowa *Interpretować fotografię* zorganizowana przez Oddział Warszawski Stowarzyszenia Historyków Sztuki i Fundację „Ars Auro Prior”; temat wystąpienia: *Fotograficzna tkanka” w nowych mediach. Interpretacja i autointerpretacja fotografii w procesie twórczym* (22-23.11.2007)

wyklady gošcinne

- **2022** – *Co może wynikać z podglądania graficznej kuchni?* Galeria Sztuki „Wozownia” w Toruniu (11.10.2022)
- **2022** - *Polska grafika współczesna. Między tradycją a nowatorstwem.* Wykład wygłoszony w ramach projektu *Polskie cztery pory roku w Charkowie. Spotkania z polską kulturą, językiem i historią* finansowanego przez Narodową Agencję Wymiany Akademickiej w ramach programu Promocja Języka Polskiego (14.07.2022)
- **2022** - *Myśleć jak Cranach” – o dawnych i współczesnych eksperymentach graficznych w technikach druku wypukłego.* [wykład połączony z zajęciami warsztatowymi] Muzeum Narodowe w Warszawie (28.01.2022)
- **2021** – *Różne ciała grafiki. Dlaczego artyści drukują na nietypowych materiałach?* Galeria Sztuki „Wozownia” w Toruniu – wykład online wykład online [www.youtube.com/watch?v=Dn9DdkAQy4s] (19.10.2021)

- **2019** – *Między tradycją i nowatorstwem. Grafika polska wobec współczesnych technologii budowania wizualnego przekazu.* Bydgoskie Centrum Sztuki - wykład wygłoszony w ramach cyklu *Okiem historyka sztuki* (14.10.2019)
- **2016** – *Do czego nauka potrzebna jest sztuce? Od Winiarskiego do nieskończoności.* Galeria Sztuki „Wozownia” w Toruniu (28.11.2016)
- **2014** – *Wszechobecność matrycy (Jan Berdyszak).* Muzeum Narodowe w Poznaniu (10.08.2014)

b. okres przed uzyskaniem stopnia doktora

wystąpienia na konferencjach naukowych

- **2003** – międzynarodowa konferencja naukowa *Pejzaż – narodziny gatunku 1400-1600* organizowana przez Katedrę Historii Sztuki i Kultury UMK; temat wystąpienia: *The Images of Towns and Cities in the Book Graphics of the Second Half of 16th Century. Ways of Functioning and Types of Presenting* (23-24 X 2003)
- **2002** – międzynarodowa konferencja *Rafael i jego spadkobiercy. Portret klasyczny w sztuce nowożytnej Europy*, organizowana przez Katedrę Historii Sztuki i Kultury UMK; temat wystąpienia: *Numismata z twarzami: portrety Polaków w medalierstwie lat siedemdziesiątych i osiemdziesiątych XVI wieku* (24-25 X 2002)

7. Wykaz udziału w komitetach organizacyjnych i naukowych konferencji krajowych lub międzynarodowych, z podaniem pełnionej funkcji.

a. okres po uzyskaniu stopnia doktora

- **2018:** organizacja (wraz z dr Magdaleną Maciudzińską-Kamczycką) naukowej konferencji „Hybrydowość w grafice. Medium w poszukiwaniu swego czasu i sensu” (17.11.2018 Galeria Sztuki „Wozownia” w Toruniu).
- **2009:** organizacja naukowej konferencji „Tożsamość i tradycja w grafice” (09.10.2009 Galeria Sztuki „Wozownia” w Toruniu)

b. okres przed uzyskaniem stopnia doktora

- **2003** – sekretarz międzynarodowej konferencji *Pejzaż – narodziny gatunku 1400-1600*, Katedra Historii Sztuki i Kultury UMK (23-24.10.2003)
- **2002**– sekretarz międzynarodowej konferencji *Rafael i jego spadkobiercy. Portret klasyczny w sztuce nowożytnej Europy*, Katedra Historii Sztuki i Kultury UMK (24-25.10.2002)
- **2001** – sekretarz międzynarodowej konferencji *Spór o genezę martwej natury*, Katedra Historii Sztuki i Kultury UMK (25-26.10.2001)
- **2000** – sekretarz międzynarodowej konferencji *Disegno rysunek. U źródeł sztuki nowożytnej*, Katedra Historii Sztuki i Kultury UMK (26-27.10.2000)

- **1999** – sekretarz międzynarodowej konferencji *Malarstwo weneckie 1500-1750*, Katedra Historii Sztuki i Kultury UMK (26-27.11.1999)

8. Wykaz uczestnictwa w pracach zespołów badawczych realizujących projekty finansowane w drodze konkursów krajowych lub zagranicznych, z podziałem na projekty zrealizowane i będące w toku realizacji, oraz z uwzględnieniem informacji o pełnionej funkcji w ramach prac zespołów.

zrealizowany

- **kwiecień-październik 2014** – projekt *Antoni Starczewski. Artysta i Uniwersum* (przygotowanie wystawy oraz publikacja monografii) realizowany w ramach działań fundacji 9/11 Art Space z Grantu Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego; odpowiedzialny za przygotowanie monografii

9. Wykaz członkostwa w międzynarodowych lub krajowych organizacjach i towarzystwach naukowych wraz z informacją o pełnionych funkcjach.

- 2022 członek Stowarzyszenia Rękodziela "Manufaktura Kryska Designe; członek komisji rewizyjnej
- od 2016 członek Stowarzyszenia Międzynarodowe Triennale Grafiki w Krakowie
- od 2016 roku członek Stowarzyszenia Intergrafia; prezes stowarzyszenia
- 2007-2013 członek Stowarzyszenia Artes; wiceprezes, skarbnik

10. Wykaz staży w instytucjach naukowych lub artystycznych, w tym zagranicznych, z podaniem miejsca, terminu, czasu trwania stażu i jego charakteru.

- **luty 2009 Rzym:** stypendium Fundacji Lankorońskich; kwerenda archiwalna (Archivio di Stato di Roma, Achivio Apostolico Vaticano) - 1 miesiąc
- **październik 2008 Bukareszt:** udział w 3 Bienala Tinerilor Artisti na zaproszenie Instytutu Polskiego w Bukareszcie - 4 dni
- **marzec 2004 Mediolan:** w ramach funduszu stypendialnego młodych pracowników naukowych UMK; kwerenda archiwalna (Biblioteca Ambrosiana, Archivio Storico Diocesano di Milano) - 2 tygodnie
- **marzec-kwiecień 2003 Rzym:** stypendium Fundacji Lankorońskich; kwerenda archiwalna (Archivio di Stato di Roma, Achivio Apostolico Vaticano, Biblioteca Apostolica Vaticana, Archivum Romanum Societatis Iesu) (1 miesiąc)
- **luty 2001 Rzym:** w ramach funduszu stypendialnego młodych pracowników naukowych UMK; kwerenda archiwalna (Archivio di Stato di Roma, Achivio Apostolico Vaticano, Archivum Romanum Societatis Iesu) - 2 tygodnie

11. Wykaz członkostwa w komitetach redakcyjnych i radach naukowych czasopism wraz z informacją o pełnionych funkcjach (np. redaktora naczelnego, przewodniczącego rady naukowej, itp.).

- 2018-2019: sekretarz redakcji czasopisma „Acta Universitatis Nicolai Copernici. Zabytkoznawstwo i Konserwatorstwo” ISSN 0208-533X
- 2006-2013: członek zespołu redakcyjnego kwartalnika „Artluk. Sztuka na spad” ISSN 1896-3676

12. Wykaz recenzowanych prac naukowych lub artystycznych, w szczególności publikowanych w czasopismach międzynarodowych.

- recenzja wydawnicza artykułu: *Vivit post funera virtus. Odzyskany portret Hansa von Aachena z kolekcji Jakoba Kabruna* (w druku) „Gdańskie Studia Muzealne. Seria Nova” nr 2
- recenzja wydawnicza katalogu: *11 Triennale Grafiki Polskiej*, red. A. Cichoń, B. Topor, Katowice 2021, ss. 128 ISBN 978-83-65825-71-1
- recenzja wydawnicza katalogu: *Królewskie miasto: trzy stulecia kultury artystycznej Torunia 1454-1793: wystawa na 160-ecie Muzeum Okręgowego w Toruniu*, M. Kurkowski red., Toruń 2021, ss. 310 ISBN 978-83-662-8-19-3
- recenzja wydawnicza monografii: *Wielość w jedności. Offset, serigrafia, techniki cyfrowe i działania intermedialne w grafice polskiej. Materiały z sesji naukowej 18-19 października 2018 roku*, Barbara Chojnacka, Michał F. Woźniak red., Muzeum Okręgowe im. Leona Wyczółkowskiego w Bydgoszczy, Bydgoszcz 2019 ISBN 978-83-63572-10-5
- recenzja wydawnicza monografii: Roman Lewandowski, *Efekt pasażu. Konfrontacje i negocjacje we współczesnych praktykach artystycznych*, Katowice 2018, ss. 624 ISBN 978-83-65825-14-8
- recenzja wydawnicza monografii: Sławomir Brzoska, *Rok wędrującego życia. Część 1*, Poznań 2017, ss. 248 ISBN 978-83-65578-55-6
- recenzja wydawnicza katalogu: *Europejskie Akademie w Kręgach Sztuki (European Academies in the Circles of Art 2014)*, red. A. Cichoń, Katowice 2014, ss. 172 ISBN 978-83-61424-64-2

13. Wykaz uczestnictwa w zespołach oceniających wnioski o finansowanie badań, wnioski o przyznanie nagród naukowych, wnioski w innych konkursach mających charakter naukowy lub dydaktyczny.

- **2020** – Udział w kapitule nagrody im. prof. Jadwigi Puciata-Pawłowskiej przyznawanej za najlepszą pracę licencjacką obronioną na Wydziale Sztuk Pięknych UMK w roku akademickim 2019/2020, na kierunkach nauczania prowadzonych w ramach Dyscypliny Nauki o Sztuce.
- **2018** – członek jury V edycji konkursu na najlepszą pracę magisterską obronioną w roku 2017/2018 na Uniwersytecie Artystycznym w Poznaniu.

III. WSPÓLPRA Z OTOCZENIEM SPOŁECZNYM I GOSPODARCZYM

1. Wykaz udziału w zespołach eksperckich lub konkursowych.

- **2022** – członek kapituły nagrody Arti Optimae Merenti (organizatorzy: Stowarzyszenie Intergrafia oraz Muzeum Nadwiślańskie w Kazimierzu nad Wisłą; patronat: Urząd Marszałkowski Województwa Lubelskiego)
- **2015-2018** Członek Rady Programowej Triennale Grafiki Polskiej w Katowicach (przygotowanie IX oraz X edycji konkursu)
- **2015** - członek jury konkursowego IX Triennale Grafiki Polskiej w Katowicach
- **2012** – członek jury konkursowego VIII Triennale Grafiki Polskiej w Katowicach
- **2011** - członek komitetu organizacyjnego drugiej edycji konkursu „Imprint” Międzynarodowe Triennale Sztuk Graficznych im. Tadeusza Kulisiewicza w Warszawie
- **2011** - członek jury konkursowego „Imprint” Międzynarodowego Triennale Sztuk Graficznych im. Tadeusza Kulisiewicza w Warszawie

IV. DANE NAUKOMETRYCZNE

1. Łączna wartość punktacji: 463 (vide ZAŁĄCZNIK 5)
2. Liczba cytowań publikacji wnioskodawcy, z oddzielnym uwzględnieniem autocytowań (lista ZAŁĄCZNIK 7).
  - a. cytowania (zewnętrzne): 9
  - b. autocytowania: 6

Informacje zawarte w pkt. IV powinny wskazywać również na bazę danych, na podstawie której zostały podane.

Przy wyborze tej bazy należy zwracać uwagę na specyfikę dziedziny i dyscypliny naukowej, w której kandydat ubiega się o nadanie stopnia doktora habilitowanego.

Rada Doskonałości Naukowej informuje, że podawanie danych naukowych – w opinii Rady Doskonałości Naukowej – jest wskazane i zalecane, wynika to także ze stosowanej powszechnie praktyki przez samych kandydatów ubiegających się o awans naukowy. Należy jednak podkreślić, że podane we wnioskach o wszczęcie postępowania awansowego dane naukowe nie mogą stanowić kryterium oceny dorobku naukowego Kandydata dla podmiotów doktoryzujących, habilitujących oraz samej Rady Doskonałości Naukowej, organów prowadzących postępowania w sprawie nadania stopnia lub tytułu. Zadaniem tych organów jest przede wszystkim ocena ekspercka dorobku naukowego Kandydata ubiegającego się o awans naukowy, zaś decyzja o nadaniu stopnia lub tytułu nie powinna być uzależniona od podania tych danych.

(podpis wnioskodawcy)